

ØSTRE LANDSRET
DOM
afsagt den 1. april 2026

Sag BS-36282/2024-OLR
(18. afdeling)

EuroPark A/S
(advokat Henrik Saugmandsgaard Øe og advokat Hanne Kirk)

mod

[REDACTED]
(advokat Jonas Christoffersen, besk.)

Biintervenient til støtte for [REDACTED]:
Forbrugerombudsmanden (Sofie Kyllesbech Andersen)

Københavns Byret har den 22. februar 2024 afsagt dom i 1. instans (sag BS-31294/2023-KBH).

Landsdommerne Mads Pedersen, Louise Hauberg Wilhelmsen og Camilla Boss (kst.) har deltaget i ankesagens afgørelse.

Sagen har været behandlet efter retsplejelovens kapitel 39 om den forenkledede proces. Ankesagen har været behandlet mundtligt.

Påstande

Appellanten, EuroPark A/S (herefter EuroPark), har gentaget sin påstand for byretten om, at indstævnte, [REDACTED], til EuroPark skal betale 400 kr. med tillæg af procesrente fra sagens anlæg.

Indstævnte, [REDACTED], har påstået stadfæstelse.

Sagen er anket med Procesbevillingsnævnets tilladelse.

Supplerende sagsfremstilling

EuroPark og EuroIncasso ApS (herefter: "EuroIncasso") er begge en del af koncernen Apcoa Holding Danmark A/S.

Det er ubestridt, at [REDACTED] den 30. juni 2021 parkerede sin bil ulovligt, hvorfor EuroPark udskrev en kontrolafgift på 795 kr., som blev sat under vinduesviskeren på [REDACTED]' bil samme dag. [REDACTED] [REDACTED] betalte den 25. januar 2024 kontrolafgiften.

Europark har fremlagt otte breve, der er stilet til [REDACTED] på adressen [REDACTED]. Det første brev er dateret den 13. juli 2021 og indeholder en gebyrfri betalingspåmindelse (påkravsskrivelse). Det andet brev er en rykkerskrivelse dateret den 28. juli 2021, der pålægger [REDACTED] et rykkergebyr på 100 kr. Den anden rykkerskrivelse er dateret den 12. august 2021, og også denne pålægger [REDACTED] et rykkergebyr på 100 kr. Ved den tredje rykkerskrivelse af 27. august 2021 pålægges [REDACTED] et rykkergebyr på 100 kr. samt et varsel om, at sagen overgår til inkasso, og at dette ville betyde et inkassogebyr på 100 kr. Herefter overgik sagen til EuroIncasso, som sendte påmindelser af 22. september 2021, 19. oktober 2021, 15. november 2021 og 17. januar 2022.

Alene det sidste brev fra EuroIncasso af 17. januar 2022 er, efter det for landsretten oplyste, sendt med PostNord. De øvrige breve er sendt med Bladkompagniet, som er godkendt af Trafikstyrelsen til postbefordring, jf. postlovens § 3.

Ved mail af 23. januar 2022 skrev [REDACTED] følgende til EuroIncasso:

"Jeg har d. 21.01.22 modtaget (sidste chance) brev med ovenstående sags no.
 Per dags dato gør jeg indsigelse.
 Jeg vedkender mig ikke fakturaen og bestrider rigtigheden af påstået bøde til AU56637
 Jeg gør indsigelse fordi.
 Jeg har ikke modtaget en bøde.
 Jeg har ikke modtaget 4 rykker breve fra den 13.07 til den 27.08.21.
 Jeg har ikke modtaget brev d. 22.09.21
 Jeg kan læse mig til at jeg ikke er den eneste der ikke har modtaget jeres påståede breve.
 Jeg vil gerne bede om en bekræftelse på modtagelsen af denne mail inden for 5 hverdage.

...

En personlig besked til den medarbejder som læser min mail.

Jeg syntes du skulle finde et andet firma at arbejde for, Euroincasso er ikke et ordenligt firma.
Jeg syntes det er voldsomt at læse 70 trustpilot reviews som omhandler hvordan Euroincasso breve ikke når frem.
Det er præcis det samme jeg har oplevet og kan bekræfte rigtigheden af. Du arbejder for et firma som ikke har rent mel i posen.
Når du er medarbejder i Euroincasso er du med til at validere deres snyd, hvis du ikke ser dig selv som en dårlig person burde du have et job som passer til din personlighed.
Jeg håber du finder et andet job og ikke støtter op om dårlige mennesker med dårlig moral.”

Den 25. januar 2022 svarede EuroIncasso følgende:

”Kontrolgebyret blev pålagt, fordi køretøjet med [REDACTED] holdt parkeret udenfor afmærket bås, da køretøjet blev observeret.

Bilisten er, til enhver tid, ansvarlig for at parkering foretages i overensstemmelse med de skilte vilkår. Vedhæftet følger vagtens fotos.

Vi kan oplyse Dem om, at det er uden betydning for sagens videre behandling, om De modtog kontrolgebyret på køretøjet, henset til, at EuroPark A/S først fremsendte en betalingspåmindelse uden rykkergebyr den 13.07.2021.

Vedlagt følger kopier af de rykkere, EuroPark A/S har sendt i sagen.

Henset til, at der er fremsendt et ikke uvæsentligt antal skrivelser med ordinær postlevering, 4 skrivelser fra vor klient samt 4 skrivelser fra vort kontor, til den adresse, hvorpå De er registreret jfr. SKAT, og ingen af skrivelserne er kommet retur, er det meget lidt sandsynligt, at ingen af disse skulle være nået frem.

Det skal ligeledes oplyses, at fremsendelse af rykkerskrivelse med brevpost anses for tilstrækkelig fremsendelsesmåde

Bevisbyrden for at brevene ikke er kommet frem påhviler derfor Dem.

De kan løfte denne bevisbyrde enten ved at påvise svigt i forbindelse med postomdelingen i perioden for rykkerbrevens afsendelse eller ved at fremvise andre forhold, hvorved det kan anses for sandsynligt, at ingen af brevene skulle være kommet frem til Dem. Som tillæg skal det oplyses Dem, at brevene er sendt med Bladkompagniet, der er et godkendt postforsendelsesselskab efter postloven.

Den 22.09.2021 er datoen, hvor vor klient har fremsendt sagen til inkasso og derved pålagt inkassogebyr kr. 100,00. Det har ikke resulteret i en skrivelse til Dem.

Vedlagt følger retspraksis, der behandler et lignende spørgsmål.

Omkostninger ses pålagt med rette, jfr. renteloven § 9b stk. 2 og 3 samt § 9a, jfr. inkassobekendtgørelsen.

Deres henvendelse har ikke givet anledning til frafald af hele eller dele af kravet, der fastholdes i sin helhed.

Sagen fastholdes i sin helhed jfr. ovenstående og opgøres jfr. vor seneste skrivelse af den 17.01.2022.

...

Såfremt betaling udebliver, må De påregne, sagens fremsendelse for Retten. Dette kan medføre yderligere omkostninger for Dem.

Yderligere udenretlig besvarelse kan ikke forventes, medmindre De indbringer nyt til sagen."

Den 1. februar 2022 anmeldte [REDACTED] EuroPark til politiet og klagede til Forbrugerombudsmanden.

Forbrugerombudsmanden indledte herefter en sag vedrørende EuroParks rykkerskrivelser. Der pågik herefter i perioden fra den 8. april 2022 til den 21. juni 2024 en korrespondance mellem EuroPark og Forbrugerombudsmanden. Af mail af 21. september 2023 fra EuroParks partsrepræsentant til Forbrugerombudsmanden fremgår bl.a.:

"De 127 klager er – som tidligere anført af APCOA – tilvejebragt ved en koordineret indsats, der udspringer fra Facebookgruppen "Samlet front mod EuroIncasso", hvis ene formål er at samle deltagere, der ønsker at klage over og politianmelde APCOA og EuroIncasso.

At det forholder sig sådan, forekommer helt åbenlyst, når man ser den klageskabelon, der er anvendt, herunder den instruks, som initiativtagerne bag Facebook gruppen har påført skabelonen. Det store antal klager er særligt på den baggrund ikke et argument i sig selv for, at brevene ikke er modtaget, og det forekommer i det hele taget kritisabelt, at Forbrugerombudsmanden har baseret sin åbning af denne sag og den videre sagsbehandling på baggrund af en sådan standardskrivelse/skabelon, der har sit udspring i en gruppe af den beskrevne karakter på de sociale medier.

Dette skal ses i sammenhæng med, at flere af de på listen i Forbrugerombudsmandens bilag 1 opregnede personer, som har benyttet den ovenfor beskrevne klageskabelon, har erkendt, at de rent faktisk har modtaget rykkerskrivelserne fra APCOA. To af de på listen anførte personer er ved retten blevet dømt til at betale de omstridte gebyrer (BS-38768/2021-ROS og BS-12558/2022-SON).

Andre af de på listen i Forbrugerombudsmandens bilag 1 opregnede personer har rent faktisk betalt og i den forbindelse benyttet netop den unikke betalingsidentifikationskode, som skal benyttes i forbindelse

med betaling af kontrolgebyret. At koden er unik skyldes, at den udelukkende fremgår af netop de rykkerskrivelser, som klagerne hævder aldrig at have modtaget. Klagerne kan således ikke have kendskab til koden, hvis ikke de har modtaget rykkerskrivelsen, hvor koden er anført.

Det forekommer helt åbenbart, at de pågældende klager uden videre må afvises og udgå af sagen. Det forekommer tillige ejendommeligt, at dette ikke har ført til overvejelser hos Forbrugerombudsmanden om klagernes troværdighed, såvel konkret for så vidt angår den enkelte klager som for den samlede gruppe.

APCOA har udarbejdet en liste med en ikke udtømmende opregning af de klagere, der har erkendt at have modtaget rykkerskrivelser, henholdsvis betalt med brug af den ovenfor nævnte unikke betalingsidentifikationskode. Listen, som er vedlagt som bilag til dette brev, indeholder tillige eksempler på andre forhold, såsom at klager allerede er dømt ved domstolene, der burde føre til overvejelser hos Forbrugerombudsmanden om klagens berettigelse, og herunder om klageren burde omfattes af det tilsendte § 28-tilsagn.”

Listen med en ikke udtømmende opregning af de klagere, der har erkendt at have modtaget rykkerskrivelser, henholdsvis betalt med brug af den ovenfor nævnte unikke betalingsidentifikationskode, der henvises til i ovenstående svar fra EuroPark, er ikke fremlagt for landsretten.

Følgende fremgår bl.a. af Forbrugerombudsmandens svar af 1. marts 2024 til EuroPark:

”Forbrugerombudsmanden har noteret sig APCOAs bemærkninger og gennemgået de supplerende oplysninger, herunder at Forbrugerombudsmandens vurderingsbrev efter APCOAs opfattelse indeholder et større antal ikke ubetydelige faktuelle fejl, og at Forbrugerombudsmandens vurdering er forkert og uhjemlet.

APCOA er imidlertid ikke kommet med nye oplysninger, som har givet Forbrugerombudsmanden anledning til at ændre sin vurdering i sagen. Vi henviser i det hele til Forbrugerombudsmandens vurderingsbrev i sagen, hvor det blandt andet fremgår, at Forbrugerombudsmanden har inddraget relevant retspraksis i relation til spørgsmålet om forsendelsesrisikoen og bevisbyrden for et brevs fremkomst. Det fremgår også af vurderingsbrevet, at Forbrugerombudsmanden har forholdt sig til, at nogle af parkanterne har modtaget enkelte påkravs- eller rykkerskrivelser.”

Forbrugerombudsmanden udsendte herefter den 24. oktober 2024 en pressemeddelelse under overskriften *”Parkeringselskab har opkrævet rykkergebyrer uden dokumentation for, at rykkerbreve faktisk kom frem”*.

EuroPark har fremlagt redegørelser for EuroParks og EuroIncassos rutiner for postforsendelse og modtagelse af returnerede breve.

Der er under sagen fremlagt artikler fra pressen om Bladkompagniets og DAO's postomdeling i perioden 2007-2026.

Forklaringer

██████████ har afgivet supplerende forklaring. ██████████
og ██████████ har endvidere afgivet forklaring.

██████████ har supplerende forklaret, at han har været selvstændig i 26 år indenfor modebranchen og nu er uden beskæftigelse.

Han kendte fra sit arbejde procedurerne for rykkere og inkasso. Han var nok medlem af Facebookgruppen "Luk Europark", når det fremgår af sagens dokumenter. I forbindelse med politianmeldelsen brugte han formentlig en skabelon fra gruppen. Han sendte anmeldelsen til politiet og klagen til Forbrugerombudsmanden af 1. februar 2022. Det var på opfordring fra hans hustru, at han undersøgte på internettet, om der var andre, som havde været udsat for det samme fra EuroPark.

Han bor i en opgang, hvor alle beboernes postkasser er placeret i stueplan, lige når man kommer ind i opgangen. Han bor i stuen, hvorfor hans postkasse er placeret ca. fire meter fra hans hoveddør. Døren til opgangen er låst. Han har oplevet af få et brev, som var til en anden beboer i ejendommen. Han lagde det i den korrekte postkasse.

Han blev først i byretten bekendt med, at brevet af 17. januar 2022 blev leveret med PostNord.

██████████ har forklaret, at hun er receptionist og sagsbehandler i EuroPark. I efteråret 2021 behandlede hun telefoniske og skriftlige klager over EuroPark. Hun modtog også returpost, hvis hun var på arbejde. Hun behandlede ikke post for EuroIncasso.

Foreholdt EuroParks procedure for pakning og forsendelse af post og returpost af 7. januar 2022 har hun forklaret, at EuroPark opretter rykkere, når kontrolafgifterne ikke bliver betalt. De sammenligner altid det antal rykkere, der bliver genereret i systemet med det antal, der bliver udskrevet og pakket. Betalingspåmindelser og rykkere følger de samme procedurer. I deres sagsbehandlings- og registreringssystem, Navision, kunne de se, hvor mange rykkere, der blev sendt ud.

En følgeseddel er en besked til postafhenteren for at fortælle, hvor meget post de afleverer og i hvilke brevkategorier – A-post, B-post mv. Følgesedlen følger ikke med det enkelte brev ud til leveringsadressen. De sendte i 2021 mellem 1.500-2.500 breve om dagen.

Hvis EuroPark havde fået returpost fra [REDACTED], ville hun højst sandsynligt have håndteret det. De i sagen omhandlede breve er ikke kommet retur til EuroPark. Det ville også have været registreret i deres system, hvis de fik brevene retur.

I 2021 sendte Bladkompagniet breve for EuroPark. Foreholdt hendes forklaring for Retten i Roskilde, som gengivet i Retten i Roskildes dom af 21. oktober 2022, hvorefter hun forklarede, at *"det [skete] også ind i mellem, at de fik reklamationer om, at modtagerne ikke havde modtaget brevene, men ikke i samme omfang, som det sker nu, hvor det er Bladkompagniet, der bringer dem ud"*, har hun forklaret, at EuroPark fik lidt flere opkald om, at der ikke var modtaget breve, herunder rykkere, da de overgik til at bruge Bladkompagniet som omdeler. Der var ikke stor forskel på Bladkompagniet og PostNords håndtering af post. Hun ved ikke, hvorfor samarbejdet med Bladkompagniet ophørte.

[REDACTED] har forklaret, at han er [REDACTED] i Fonden.dk. Han var i 2021 [REDACTED] i Bladkompagniet. Han var øverst ansvarlig for distribution af breve i Danmark. Bladkompagniet og DAO var søsterkompagnier med fælles ejerkreds. Den 1. januar 2022 fusionerede de og blev til DAO. Bladkompagniet stod for brev- og magasinomdelingen, og DAO stod for pakkeomdelingen. Han forlod DAO i november 2023.

I efteråret 2021 uddelte DAO breve, magasiner og pakker i Vestdanmark. I Østdanmark uddelte Bladkompagniet eller bude ansat som underleverandører breve, magasiner og pakker. På Østerbro var det Bladkompagniet, der uddelte breve.

Brevene blev afhentet hos kunden og indleveret i Rødovre til Bladkompagniets brevsortering. Ved modtagelsen registrerede de antallet af breve. Brevene blev kørt igennem brevsorteringsmaskinen tre gange, adressen blev aflæst, og der blev taget billeder af brevene. Brevene blev herefter elektronisk sat på en rute og fragtet ud til distributionscentre rundt om i landet til omdeling, hvor budene hentede dem. Brevene blev registreret i buddenes "devices", som indeholdt buddets rute og markering af, hvor brevene skulle afleveres. Buddet "swipede" til den ene side, når brevet blev afleveret i postkassen, hvorefter GPS-lokationen og klokkeslættet blev registreret. Lokationsdata var behæftet med en vis usikkerhed. Nøjagtigheden for lokationen var 3-5 meter. Buddet "swipede" til den anden side, hvis brevet ikke kunne afleveres. Antallet af "swipes" skulle stemme med antallet af breve. Disse "devices" blev formentlig indført i 2018 el-

ler 2019, og Bladkompagniet havde gode erfaringer hermed. Systemet kan sammenlignes med PostNords tidligere kategori af breve med afleveringsattest, hvor budbetjenten skrev under på, at brevet var afleveret. Her havde man dog tillige en GPS-lokation.

Et bud kan begå menneskelige fejl i forbindelse med registreringen af breve i "devicet". Der foretoges ikke kontrol af samtlige breve, men der var sat et system op, så der kom en advarsel til budlederen, hvis der var stor afstand mellem stedet, hvor brevet skulle afleveres, og GPS-lokationen, hvor der blev "swipet". Der kom også en advarsel op, hvor der var for mange "swipes" lige efter hinanden, såkaldte "klyngeswipes". Så skulle budlederen kontrollere, om brevene var afleveret. Man kunne ikke afslutte ruten, hvis der var breve, som ikke var blevet "swipet". Budlederen ville få en advarsel og kunne gennemtvunge afslutning eller kontakte budbetjenten for at få en forklaring. Der var selvfølgelig en vis usikkerhed forbundet med kontrollerne, da det var mennesker, som foretog disse. Det kunne forekomme, at et brev, selvom der var "swipet" på korrekt lokation, var kommet i en forkert postkasse. Typisk ville brevet blive leveret til korrekt postkasse af beboeren eller sendt retur til afsender. De fejl i postomdelingen hos DAO, der har været omtalt i pressen i forbindelse med, at DAO overtog postomdelingen fra PostNord fra 2026, ville være kommet op som en advarsel til budlederen.

De gemte, mens han var i Bladkompagniet/DAO, alle detaljer fra buddenes "devices" i tre måneder. På grund af GDPR slettede de personoplysningerne efter tre måneder, men gemte herefter fortsat oplysninger om leverancen og adressen, som der var leveret til, i op til fem år. De brugte data til statistik og forbedring af deres procedurer.

EuroPark rettede henvendelse til Bladkompagniet om ikke-leverede breve, der var blevet klaget over til Forbrugerombudsmanden, og Bladkompagniet har også udleveret data om de konkrete forsendelser til EuroPark. Den 1. februar 2022 ville Bladkompagniet have kunnet finde alle lokationsdata om breve inden for de sidste tre måneder. Hvis forsendelserne var mere end tre måneder gamle, ville man kunne se datoerne for leverancer til adresserne, men ikke om det var et brev fra EuroPark.

Han vil anse det som værende meget usandsynligt, at de i sagen syv omhandlede breve ikke er kommet frem, når de er sendt over en længere periode og ikke samme dag. Der var ikke i 2021 uregelmæssige leverancer over en længere periode på Østerbro.

EuroPark opsagde formentlig kontrakten med Bladkompagniet, da de ikke mente, at Bladkompagniet levede op til den lovede kvalitet. Der skulle på dette

tidspunkt ikke så meget til for, at kunder fravalgte Bladkompagniet, da de var nye på markedet og ikke blev betragtet som det sikre valg.

Bladkompagniet fik følgesedler med, når de afhentede breve hos EuroPark. Følgesedlerne blev formentlig også sendt digitalt. Bladkompagniet brugte følgesedlen i forbindelse med varemodtagelsen.

Anbringender

EuroPark har anført navnlig følgende anbringender for landsretten i sit påstandsdokument af 16. marts 2026:

"Gældende ret om forsendelsesrisikoen

Det klare udgangspunkt er, at afsenderen har forsendelsesrisikoen. Højesteret har fastlagt, hvornår dette udgangspunkt kan fraviges.

I 2010 tog Højesteret konkret stilling til EuroParks postprocedurer jf. afgørelsen gengivet i UfR 2010.1534 H:

"Efter [vidnet]s vidneforklaring om fremgangsmåden ved appellantens udsendelse af rykkere, sammenholdt med det fremlagte skærmpoint, må det endvidere antages, at rykkerne er afsendt stilet til indstævntes adresse. Herefter, og under de foreliggende omstændigheder, hvor der ikke foreligger konkrete oplysninger om uregelmæssigheder i postgangen til indstævnte, må det lægges til grund, at rykkerbrevene er kommet frem." (min understregning)

I 2013 præciserede Højesteret dette i afgørelsen gengivet i UfR 2013.165 H. Det fremgår heraf, at der ved afgørelsen af sager om forsendelsesrisiko "i overensstemmelse med hidtidig højesteretspraksis [må] tages udgangspunkt i de forhold, der kendetegner det enkelte område."

Videre fastslog Højesteret:

"Det er kreditor, der har bevisbyrden for, at påmindelsen er kommet frem. Kreditor bærer således forsendelsesrisikoen. Der stilles ingen formkrav til kreditors påmindelse, men hvis skyldneren bestrider at have modtaget denne, må der foretages en vurdering af, om kreditor har ført et tilstrækkeligt bevis for afsendelse og fremkomst af påmindelsen.

[...]

I denne bedømmelse kan f.eks. indgå kreditors redegørelse for sine rutiner for postafsendelse og modtagelse af returnerede breve, ligesom der kan blive tale om fremlæggelse af kopi af afsendte breve og udskrift af journalnotater. Der kan endvidere vise sig behov for en bevisførelse om mulige svigt eller fejlkilder i forbindelse med postomdelingen hos skyldneren. Ved bevisbedømmelsen vil det indgå, om der er afsendt et eller flere breve. Kan det lægges til grund, at der er afsendt flere breve, vil sandsynligheden for, at ingen af disse breve skulle være kommet frem til skyldneren, være meget beskeden, såfremt der ikke i øvrigt kan påvises omstændigheder, der giver anledning til en anden vurdering. Det er

ikke udelukket, at en kreditor kan løfte bevisbyrden for, at en påmindelse er kommet frem til skyldneren, selv om der alene er afsendt et enkelt brev. Et enkelt brev vil dog normalt ikke i sig selv være tilstrækkeligt.” (min understregning)

Det er denne bevisvurdering, som landsretten skal lægge til grund i nærværende sag.

Vestre Landsrets dom af 13. januar 2026 (UfR 2026.1654 V) er uforenelig med Højesterets praksis

Modparten påberåber sig Vestre Landsrets dom af 13. januar 2026 (UfR 2026.1654 V) til støtte for, at der ikke er ført tilstrækkeligt bevis for, at de omhandlede breve er kommet frem.

Dommen er imidlertid uforenelig med Højesterets praksis, idet den er udtryk for en betydelig skærpelse af de beviskrav, som Højesteret har opstillet.

Som det fremgår af dokumentationen for Vestre Landsret, blev samtlige de kriterier, der kan udledes af Højesterets praksis, honoreret fra afsenders side. Vestre Landsret fandt imidlertid, at der ikke i tilstrækkelig grad var ført bevis for, at de pågældende breve var kommet frem til modtager. Det fremgår af dommens præmisser, at dette beror på, ”at der ikke er fremlagt lokationsoplysninger om leveringerne, selvom dette efter bevisførelsen havde været muligt og kunne være sket uden større besvær.”

Til forklaring og forståelse af denne præmis henvises til afsnit ... nedenfor med beskrivelse af Bladkompagniets tekniske ’device’, hvor der via en app på buddets mobiltelefon foretages en indtastning med angivelse af GPS-position, når et brev afleveres. Hverken lovgivningen på området eller de bevilligende myndigheder (transportministeren) stiller krav om anvendelse af en sådan teknologi. Der er således tale om en frivillig ordning, der er særegen for Bladkompagniet, nu DAO.

Det forhold, at postomdeleren benytter sig af et sådant teknologisk fremskridt, men af forskellige årsager ikke kan fremlægge de registrerede lokationsoplysninger, bør alene føre til, at man falder tilbage på de beviskrav, som Højesteret har opstillet. At man benytter en sådan ekstra teknisk foranstaltning til optimering af sikkerheden i forbindelse med postomdelingen, bør ikke komme afsenderen af påmindelsen til skade.

Vestre Landsrets dom indebærer i praksis en væsentlig skærpelse af de af Højesteret fastlagte beviskrav samt en uforholdsmæssig stor byrde – ikke kun for EuroPark – men for alle virksomheder i Danmark, der sender påkrav med almindelig post, og som har bevisbyrden for, at forsendelsen er kommet frem til modtageren. Hvis postomdeleren benytter den pågældende eller en tilsvarende ’device’, skal man fremover indsamle og opbevare brevsleveringsdata (tids- og geolokation) fra sin postomdeler. Da indsigelser om manglende postmodtagelse typisk og i sagens natur fremkommer længe efter afsendelse af brevene, vil dette

skulle ske for alle påmindelser, der er sendt som almindeligt brev. Et sådant krav udgør en uforholdsmæssig stor byrde.

Dette er uforeneligt med Højesterets praksis, og Vestre Landsrets dom kan ikke danne grundlag for bedømmelsen af bevisbyrden i nærværende sag. Retten bør i stedet lægge de af Højesteret fastlagte kriterier til grund. Det gøres gældende, at disse kriterier er opfyldt også i denne sag.

Det bemærkes, at EuroPark har ansøgt Procesbevillingsnævnet om tilladelse til anke af Vestre Landsrets dom til Højesteret i medfør af retsplejelovens § 371, stk. 1, 2. pkt.

Afsendelse af et betydeligt antal breve er et væsentligt faktum til støtte for, at brevene er kommet frem

Det gøres gældende, at afsendelse af det betydelige antal breve, otte i alt, hvoraf ingen er kommet retur til EuroPark, sammenholdt med det forhold, at [REDACTED] har erkendt at have modtaget det ene af disse breve, er et væsentligt faktum til støtte for, at der er sket afsendelse og fremkomst af brevene.

Der henvises til Højesterets kendelse gengivet i UfR 2013.165 H, hvor afsendelse af blot to breve, der ikke var kommet retur, førte til, at det var meget lidt sandsynligt, at ingen af brevene skulle være kommet frem. Der var således i tilstrækkelig grad ført bevis for, at de af sagen omhandlede påmindelser var kommet frem.

Forbrugerombudsmandens vurderingsbrev og korrespondancen mellem APCOA Parking A/S og Forbrugerombudsmanden kan ikke tillægges bevismæssig betydning

Det gøres gældende, at forbrugerombudsmandens vurderingsbrev (bilag ...) i sagen mellem APCOA Parking Danmark A/S og Forbrugerombudsmanden ikke kan tillægges nogen bevismæssig betydning.

Det samme gør sig gældende for den korrespondance, der har været mellem APCOA Parking Danmark A/S og Forbrugerombudsmanden, og som nu er fremlagt i sagen (bilag ...). Korrespondancen illustrerer i øvrigt, at APCOA Parking Danmark A/S har bestridt både indholdet og grundlaget for vurderingsbrevet, herunder redegjort for, at vurderingsbrevet var baseret på et uafklaret faktum samt at der blev begået ikke ubetydelige sagsbehandlingsfejl. Dette skal landsretten imidlertid se helt bort fra.

Se nærmere i det følgende afsnit om den koordinering, der fandt sted med afsæt i Facebookgruppen "Samlet front mod EuroIncasso".

Antallet af klager er uden relevans

Synspunktet om, at antallet af klager til Forbrugerombudsmanden har betydning for bevisvurderingen, var ikke fremsat for byretten. Det gøres gældende, at dette er uden relevans, og at landsretten skal se bort herfra.

Også Forbrugerombudsmanden lægger imidlertid afgørende vægt på dette. Således anføres det i anmodningen om at indtræde i sagen som biintervenient, at man "*[...] har behandlet en sag på baggrund af 139 klager fra forbrugere*" og at "*[a]ppelindstævnte er en af disse forbrugere*".

Videre anføres det i anmodningen om biintervention, at Forbrugerombudsmanden i den pågældende sag "*vurderede, at Europark ikke havde grundlag for at opkræve eller opretholde krav på betaling af rykker- og inkasso-gebyrer samt udenretlige inddrivelsesomkostninger, jf. rentelovens § 9 a og 9 b*". Efter Forbrugerombudsmandens opfattelse var der "*påvist særlige omstændigheder, som gav anledning til at vurdere, at de breve, som ifølge Europark dannede grundlag for opkrævningen, ikke var kommet frem til forbrugerne*." (min fremhævelse)

Om det er antallet af klager alene, der er sådanne "*særlige omstændigheder*", fremgår ikke entydigt, men det er det eneste, der er nævnt i anmodningen til støtte for, at Østre Landsrets afgørelse i sagen vil have væsentlig betydning for Forbrugerombudsmandens tilsyn i tilsvarende sager og det fremadrettede tilsyn i sager af samme art, jf. retsplejelovens § 252, stk. 1 og 2.

Forbrugerombudsmanden har da også i den verserende sag – med henvisning til det betydelige antal modtagne klager og antallet af breve, der ifølge parkanterne ikke var blevet leveret – fastslået, at det må have formodningen for sig, at klagerne ikke har modtaget de pågældende påkravs- og rykkerskrivelser, og at det må lægges til grund, at der har været problemer med postforsendelsen i perioden.

Det er imidlertid ikke belæg for en sådan konklusion i nærværende ankesag. Der er således retspraksis, hvor det betydelige antal personer, der havde "*oplevet tilsvarende forløb*", var et helt centralt bevistema og anbringende til støtte for, at parkanten ikke havde modtaget rykkerskrivelserne, men hvor dette end ikke indgik i rettens præmisser. Der henvises til dommen BS-38768/2021-ROS, hvor retten fastslog, at der var ført tilstrækkeligt bevis for afsendelse og fremkomst af brevene.

At antallet af klager til Forbrugerombudsmanden er uden relevans for vurderingen af, hvorvidt de af sagen omfattede breve er afsendt og fremkommet, gælder særligt i denne sag. [REDACTED] klage til Forbrugerombudsmanden er tilvejebragt ved en koordineret indsats, der udspringer fra Facebookgruppen "*Samlet front mod Euro-Incasso*", som [REDACTED] er medlem af, og hvis ene formål er at samle deltagere, der ønsker at klage over og politianmelde APCOA og EuroIncasso ApS. At det forholder sig således, forekommer helt åbenlyst, når man ser den klageskabelon, der er anvendt, herunder den instruks, som initiativtagerne bag Facebookgruppen har påført skabelonen. Der henvises til sagens bilag

Om det betydelige antal klager, som Forbrugerombudsmanden har modtaget, kan supplerende oplyses,

at flere af de personer, som har benyttet den ovenfor beskrevne klageskabelon, har erkendt, at de rent faktisk har modtaget rykkerskrivelserne fra APCOA,

at to af klagerne er blevet dømt til at betale de omstridte gebyrer (BS-38768/2021-ROS og BS- 12558/2022-SON), og

at andre klager rent faktisk har betalt og i den forbindelse benyttet netop den unikke betalingsidentifikationskode, som skal benyttes i forbindelse med betaling af kontrolgebyret. At koden er unik skyldes, at den udelukkende fremgår af netop de rykkerskrivelser, som de pågældende klager hævder aldrig at have modtaget. Klagerne kan således ikke have kendskab til koden, hvis ikke de har modtaget rykkerskrivelsen, hvor koden er anført.

På den baggrund bestrides det, at det store antal klager skaber en formodning for, at de af sagen omfattede i alt otte breve ikke er fremsendt og modtaget, og at det kan lægges til grund, at har været problemer med håndteringen af posten i den omhandlede periode. Landsretten bør helt se bort fra dette bevistema i sin afgørelse af sagen.

Særligt om [REDACTED] medlemskab af Facebookgruppen har han forklaret for byretten som følger:

"[Appelindstævnte] ved ikke, om han er decideret medlem af gruppen, men han har fulgt de råd og den vejledning, der blev delt i gruppen. Der var nogle i gruppen, der henset til omfanget af problemet havde sat sig ind i, hvad man kunne gøre. Han har ikke koordineret sin anmeldelse til politiet eller klagen til forbrugerombudsmanden med medlemmerne i gruppen, men har alene fulgt de råd, der blev delt. Han har selv formuleret politianmeldelsen og klagen til Forbrugerombudsmanden." (Mine understregninger)

Af sagens bilag ... fremgår det imidlertid, at [REDACTED] har været medlem af gruppen siden 23. januar 2022, altså samme dag, som han henvendte sig til EuroIncasso ApS, jf. bilag

[REDACTED] var således også medlem af gruppen forud for sin anmeldelse af EuroPark til politiet for "kollektivt bedrageri" og "bedrageri og ulovlige forretningsmetoder", jf. bilag

At der var tale om en koordineret indsats også i den forbindelse, fremgår da også af selve formuleringen af anmeldelsen:

"Sammen med 200 andre bilister — som I har modtaget separate anmeldelser på netop nu — oplever vi et 100% identisk forløb:"

"Når jeg/vi henvender os [...]."

"Jeg og mine mange medianmeldere [...] anmoder hermed om en tilbu[n]dsgående undersøgelse af de interne forretningsforhold i Europark."

Endelig fremgår det af vurderingsbrevet fra Forbrugerombudsmanden (bilag...), at [REDACTED] anmeldelse er enslydende med

de øvrige klager, som Forbrugerombudsmanden modtog i første halvår 2022

Postsikkerheden er stor

Det gøres gældende, at postsikkerheden i forbindelse med omdeling af de af sagen omfattede otte breve er stor.

Såvel Bladkompagniet som PostNord, der begge var EuroParks distributør af breve i den pågældende periode, benytter en omdelingspraksis som er myndighedsgodkendt og med et endog meget højt niveau for sikkerhed for, at omdeling rent faktisk sker.

Om Bladkompagniets håndtering kan supplerende oplyses, at virksomhedens bude er udstyret med en 'device', hvor der foretages en indtastning med angivelse af GPS-position, når et brev afleveres. Om den nævnte "device" og indtastning af buddets GPS-position ved aflevering af brevet henvises atter til dommen BS-38768/2021-ROS fra Retten i Roskilde, hvor Bladkompagniets [REDACTED] under strafansvar forklarede om disse procedurer for omdeling, og hvor retten med gengivelse af denne forklaring da også i sine præmisser konstaterede, at "sikkerheden for, at en forsendelse når frem i hvert fald ikke er mindre, når Bladkompagniet håndterer den, end når PostNord gør det".

Dokumentationen af de pågældende indtastninger af GPS-positioner i forbindelse med aflevering af de enkelte breve er besværliggjort af, at Bladkompagniet løbende sletter denne information. Baggrunden for sletningen er ifølge Bladkompagniet kravene om dataminimering, hvorefter opbevaring af oplysninger skal begrænses til det, der er nødvendigt for at opfylde formålet. Behovet for eller formålet med opbevaring af disse oplysninger er typisk relateret til levering og reklamation. Derfor sletter Bladkompagniet oplysningerne for brevforsendelser efter tre måneder.

Dette vil blive dokumenteret ved vidneafhøring af Bladkompagniets daværende [REDACTED] [REDACTED]

Der har ikke været problemer med postforsendelsen i perioden

Det bestrides, at der har været fejl i håndteringen af post i den omhandlede periode.

Vedrørende omdelingen af rykkerskrivelserne og spørgsmålet om, hvorvidt der har været problemer med postforsendelsen i den relevante periode, er klagers egne forhold i forbindelse med selve posthåndteringen (adgang til/ navn på postkasse, udgravninger, oversvømmelser, brand og lignende hindringer for postlevering) ikke søgt afdækket i denne sag. Der er intet gjort for at påvise et postleveringssvigt på adressen i den angivne periode. Der er således ikke rettet henvendelse til Bladkompagniet for en afklaring af, hvordan man håndterer postomdelingen, og herunder om der har været uregelmæssigheder ved postomdelingen af relevans for sagen.

Der foreligger domspraksis fra Højesteret, hvor netop sådanne momenter indgår med betydelig vægt. Særligt kan, udover de ovenfor nævnte

afgørelser gengivet i UfR 2010.1534 H og UfR 2015.27 H, nævnes dommen gengivet i UfR 2015.27 H, hvor Østre Landsret fastslog: "*[...] herefter, og hvor der ikke foreligger konkrete oplysninger om uregelmæssigheder i postgangen [...] må det lægges til grund, at rykkerbrevene er kommet frem.*" Højesteret stadfæstede landsrettens dom i henhold til grundene.

Bladkompagniet har ikke konstateret uregelmæssigheder ved postomdelingen af relevans for sagen. Dette vil blive dokumenteret ved vidneafhøring af Bladkompagniets [REDACTED] [REDACTED]

Elektroniske følgesedler er ikke bevis for andet end antal forsendelser og derfor ikke fremlagt i sagen

Det fremgår af den indankede dom, at retten lagde vægt på, at der i forbindelse med afsendelse af breve via Bladkompagniet udarbejdes elektroniske følgesedler, og at disse følgesedler ikke er fremlagt i sagen. Hertil bemærkes, at sådanne følgesedler, der udarbejdes af EuroPark, alene indeholder information om antallet af postforsendelser, der tages i Bladkompagniets varetægt. Der er således ingen information om postmodtagernes navne, adresser, landsdele eller lignende. De pågældende følgesedler, som omtales i sagens bilag ..., er alene dokumentation for det *antal forsendelser*, som Bladkompagniet har taget i sin varetægt til omdeling. Derfor var følgesedlerne ikke fremlagt for byretten, og derfor er de heller ikke fremlagt for landsretten. Landsretten bør helt se bort fra denne – fejlagtige – præmis i den indankede dom.

På baggrund af ovenstående gøres det gældende, at EuroPark har løftet bevisbyrden for, at de fire breve er kommet frem til [REDACTED] [REDACTED]

Gebyrerne er pålagt i overensstemmelse med renteloven og inkassoloven
EuroPark har i nærværende sag krav på rykkergebyrer og inkassogebyr, idet samtlige betingelser herfor er opfyldt.

EuroPark har fremsendt rykkerskrivelser med mindst 10 dages mellemrum, hvorfor EuroPark har krav på rykkergebyrer på kr. 100,00 for hver af de tre rykkerskrivelser, jf. rentelovens § 9 b, stk. 2.

Forud for sagens overdragelse til inkasso blev der til [REDACTED] [REDACTED] fremsendt et rykkerbrev, som opfylder betingelserne i inkassolovens § 10 vedrørende inkassovarsel. EuroPark har derfor krav på et inkassogebyr, jf. rentelovens § 9 b, stk. 3."

[REDACTED] har heroverfor anført navnlig følgende anbringender for landsretten i sit påstandsdokument af 9. marts 2026:

"HOVEDANBRINGENDE

[REDACTED] hovedanbringende er, at EuroPark A/S ikke har løftet bevisbyrden for, at de omtvistede påkravs- og rykkerskrivelser er kommet frem til ham.

Efter rentelovens § 9 b, stk. 1, 1. pkt., er det en betingelse for at opkræve rykkergebyr, at en rykkerskrivelse er kommet frem til skyldneren, og

hvis der ikke er fremkommet påkrav om betaling, kan der heller ikke opkræves rykkergebyr for undladelsen af betaling. Den først fremkomne skrivelse indeholdende påkrav om betaling, anses for en påkravsskrivelse, som dermed ikke kan pålægges gebyr. Senere skrivelser kan derefter pålægges gebyr, herunder inkassogebyr efter rentelovens § 9 b, stk. 1, 2. pkt. Rente kan først beregnes 30 dage efter modtagelsen af anmodning om betaling, jf. rentelovens § 3, stk. 2.

Afsenderen bærer risikoen for, at en meddelelse kommer frem til modtageren, og EuroPark A/S har ikke dokumenteret faktisk levering, men alene henvist til generelle postrutiner. Der foreligger flere omstændigheder, som modsiger en formodning om korrekt levering, herunder det betydelige antal klager over manglende modtagelse af tilsvarende breve angiveligt afsendt af EuroPark A/S i samme periode.

Da EuroPark A/S ikke har bevist, at skrivelserne er kommet frem, kan EuroPark A/S ikke opkræve rykker- og inkassogebyr eller rente.

...

UDDYBENDE ARGUMENTATION

Retlige grundlag

Det følger af rentelovens § 9 b, stk. 1, 1. og 2 pkt., at en fordringshaver kun kan kræve rykker- og inkassogebyr, hvis der er rimelig grund til henholdsvis at fremsende en rykkerskrivelse eller overdrage sagen til inkasso. En grundlæggende forudsætning for, at en rykkerskrivelse kan anses for fremsendt med rimelig grund, er, at et betalingspåkrav og tidligere rykkerskrivelser er kommet frem til skyldneren.

Det følger af Højesterets kendelse i U.2013.165H, at bevisbyrden for, at en rykkerskrivelse er kommet frem til skyldneren, påhviler kreditor. Dette følger af den almindelige formueretlige grundsætning om, at afsenderen bærer risikoen for, at en meddelelse når frem til modtageren (forsendelsesrisikoen).

Hvis skyldneren bestrider at have modtaget en rykkerskrivelse, må der foretages en samlet bevisvurdering af, om kreditor har ført et tilstrækkeligt bevis for både afsendelse og fremkomst. I denne vurdering kan bl.a. indgå kreditors redegørelse for sine postrutiner, dokumentation for afsendelse, eventuel registrering af leveringen samt oplysninger om forhold ved postomdelingen. Et sådant systembevis kan imidlertid kun føre til, at fremkomst anses for godtgjort, hvis der ikke foreligger omstændigheder, der giver anledning til en anden vurdering.

EuroPark A/S skal derfor godtgøre, at de skrivelser, som selskabet støtter sit krav på, er kommet frem til [REDACTED]

Brevenes fremkomst

[REDACTED] har for byretten forklaret, at han ikke fandt en kontrolafgift i forruden på sin bil efter parkeringen den 30. juni 2021, og

at han først blev bekendt med kravet ved modtagelsen af betalingspåmindelsen den 21. januar 2022.

Det fremgik af denne skrivelse, at EuroPark A/S forinden skulle have sendt en betalingspåmindelse af 13. juli 2021 samt tre rykkerskrivelser af 28. juli 2021, 12. august 2021 og 27. august 2021. Det fremgik tillige, at der efterfølgende skulle være sendt en inkassoskrivelse af 22. september 2021 samt yderligere påmindelser af 19. oktober 2021 og 15. november 2021.

█ gjorde allerede den 23. januar 2022 skriftlig indsigelse mod kravet og oplyste, at han ikke havde modtaget hverken kontrolafgiften eller de i brevet nævnte skrivelser. Han har endvidere forklaret, at postkassen ved hans bopæl tømmes af ham selv eller hans ægtefælle, og at de begge gennemgår posten for at se, hvem den er adresseret til.

Det må endvidere tillægges betydning, at █ umiddelbart erkendte kontrolafgiftens berettigelse, da han fik dokumentation for parkeringen. Spørgsmålet i sagen er alene, om én eller flere af de gebyrudløsende skrivelser er kommet frem til █

Forsendelsesmæssige problemer

Forbrugerombudsmanden modtog i perioden fra den 31. januar 2022 til den 13. juni 2022 i alt 139 klager fra forbrugere, der oplyste, at de ikke havde modtaget de påkravs- og rykkerskrivelser, som ifølge EuroPark A/S skulle være sendt til dem. Langt hovedparten af klagerne vedrørte breve, der ifølge EuroPark A/S var sendt i perioden fra juni 2021 til december 2021. █ sag vedrører netop denne periode.

█ henviser til Forbrugerombudsmandens biinterventionsskrift og fremlægger:

...
█, der er receptionist og sagsbehandler hos EuroPark A/S, har i en sag afgjort ved Retten i Roskildes dom af 21. oktober 2022 (BS 48856/2022) forklaret, at EuroPark A/S også tidligere havde modtaget reklamationer over manglende modtagelse af breve, men ikke i samme omfang som i den periode, hvor Bladkompagniet A/S stod for omdelingen. Det må derfor lægges til grund, at der i den relevante periode var betydelige forsendelsesmæssige problemer med de skrivelser, som EuroPark A/S sendte til skyldnere.

EuroPark A/S har ikke godtgjort, at sådanne problemer ikke har foreligget i denne konkrete sag.

Det fremgår af bevisførelsen i den næsten identiske sag (U2026.1654V), at EuroPark A/S' breve i den relevante periode blev distribueret af Bladkompagniet A/S. Under sagen forklarede en tidligere ansat hos Bladkompagniet A/S, at buddene registrerede leveringen ved hjælp af en

elektronisk enhed, hvor leveringstidspunkt og GPS-lokation blev registreret. Efter oplysningerne i sagen opbevares personhenførbare leveringsoplysninger i tre måneder, mens GPS-lokationsdata uden angivelse af afsender og modtager opbevares i formentlig op til fem år.

EuroPark A/S har ikke godtgjort, at de nævnte skrivelser er kommet frem til [REDACTED], og der har derfor hverken været rimelig grund til at fremsende en rykkerskrivelse eller overdrage sagen til inkasso, jf. rentelovens § 9 b, stk. 1, 1. eller 2. pkt., ligesom EuroPark A/S ikke er berettiget til at opkræve rente, jf. rentelovens § 3, stk. 2.”

Forbrugerombudsmanden har anført navnlig følgende i sit biinterventionsskrift af 9. marts 2026:

”Baggrunden for Forbrugerombudsmandens indtræden i sagen er, at Forbrugerombudsmanden som led i sit tilsyn har behandlet en sag efter at have modtaget en lang række klager over manglende modtagelse af påmindelses- og rykkerskrivelser fra Europark. Langt hovedparten af disse klager vedrører breve, som ifølge Europark er sendt i perioden fra juni 2021 frem til december 2021.

Efter Forbrugerombudsmandens opfattelse har det høje antal klager inden for en kort afgrænset periode væsentlig betydning for vurderingen i den foreliggende sag. Efter Forbrugerombudsmandens opfattelse medfører sagens særlige omstændigheder, at der må stilles større krav til bevisets art og styrke. Sagen vedrører således også et principielt spørgsmål om beviskravet, før gebyrudløsende breve kan anses for at være kommet frem til skyldnere, der samtidig er forbrugere.

Vestre Landsret har afgjort et lignende spørgsmål til forbrugers fordeel ved dom af 13. januar 2026, trykt i UfR 2026.1654 V. Europark havde ikke løftet bevisbyrden for fem breves fremkomst i perioden 27. september til 7. december 2021. Forbrugerombudsmanden var også indtrådt som biintervenient i denne sag.

Forbrugerombudsmanden skal for god ordens skyld knytte en bemærkning til, at Europark både i ankestævningen og ankereplikken anfører, at sagen er uafsluttet og fortsat verserer for Forbrugerombudsmanden. Forbrugerombudsmanden sendte sin afgørelse til Europark den 24. august 2023 (Bilag...), og Forbrugerombudsmanden har efterfølgende fastholdt sin vurdering ved brev af 1. marts 2024 (Bilag...) og 21. juni 2024 (Bilag...) efter yderligere korrespondance med Europark (herunder brev af 21. september 2023 i Bilag ...). Sagen har alene afventet Forbrugerombudsmandens kommunikation til offentligheden, idet der i mellemtiden blev afholdt møder mellem Forbrugerombudsmanden og Europark, som Europark havde anmodet om. Samtidig er Europark fortsat med at indbringe enkeltsager for domstolene. Forbrugerombudsmanden offentliggjorde endelig en pressemeddelelse om sagen den 25. oktober 2024, i forbindelse med at Forbrugerombudsmanden fik tilladelse til at biintervenere i to retssager (Bilag ...).

Europark udtrykker i øvrigt i processkrift 1 undren over, at Forbrugerombudsmanden i pressemeddelelsen offentligt har tilkendegivet, at Europark har overtrådt reglerne, mens der verserer sager herom ved landsretterne. Forbrugerombudsmanden offentliggør imidlertid ofte pressemeddelelser om, at reglerne er overtrådt, når det er Forbrugerombudsmandens vurdering, og Forbrugerombudsmanden er i øvrigt forpligtet hertil efter de regler, der gælder for institutionens virksomhed. Som det også fremgår af pressemeddelelsen har Europark selv valgt at føre enkeltsager, som Forbrugerombudsmanden efterfølgende har valgt at biintervenere i. Det fremgår af pressemeddelelsen, at der verserer enkeltsager ved domstolene. Europarks bemærkning i processkrift 1 er derfor irrelevant for sagen.

Klager til Forbrugerombudsmanden og Europarks postrutiner

Forbrugerombudsmanden modtog i perioden fra den 31. januar 2022 frem til den 13. juni 2022 139 klager over Europark og inkassofirmaet Euroincasso ApS ("Euroincasso"), der er et søsterselskab til Europark. Klagerne oplyste, at Europark havde sendt krav om betaling af kontrolafgift til inddrivelse hos Euroincasso, idet klagerne samtidig blev opkrævet betaling af op til tre rykkergebyrer, et inkassogebyr samt inkassoomkostninger. Ifølge klagerne havde de dog hverken modtaget påkravs- eller rykkerskrivelser, før de modtog inkassoskrivelsen fra Euroincasso.

Med enkelte forskelle lyder klagerne som følger ([redacted] klage ses i Bilag ...):

"Undertegnede anmelder hermed Europark og Euroincasso for bedrageri og ulovlige forretningsmetoder.
Sammen med 200 andre bilister - som I har modtaget separate anmeldelser på netop nu - oplever vi et 100 % identisk forløb:
- ingen kontrolafgift i ruden vedr. parkering af bil reg nummer [nummerplade].
Kun et foto af min nummerplade
- 1. rykker aldrig afleveret på adressen
- 2. rykker aldrig afleverer på adressen
- 3. rykker aldrig afleveret på adressen
- 4. rykker med retsskrivelse og RKI trussel kommer - og kravet er nu steget til mange flere penge helt nøjagtigt [beløb]. Hos nogle af os er beløbet nu dobbelt

Når jeg/vi henvender os får vi at vide at her er omvendt bevisførelse: Vi skal bevise at vi ikke har fået rykkerne! Hvorfor er praksis ikke blot det samme som ved afskedigelse af funktionær, hvor der enten sendes et anbefalet brev eller hvor der tages en kopi af pågældende portolabel og brev inkl. adresse?

Hvorledes er det mig muligt at bevise, at jeg IKKE har modtaget et brev?

Dette er sket i alt 800 gange indenfor dets eneste år. 100% nøjagtige og helt identiske forløb. Vi er ude over grænsen for at det blot er "påfaldende" - her er tale om helt systematisk ulovlig forretningsførelse samt tilsidesættelse af god incassoskik. Europarks [redacted] [redacted] - udtaler til en af de forurettede sidste uge at "det er meget lidt sandsynligt at en person ikke skulle modtage nogen som helst af de første 3 rykkere" - men den udtalelse rammer nu som en boo-

merang idet sandsynligheden for at INGEN af de 800 skrivelser er sendt må være yderst usandsynligt.

Vi beder derfor Politiet samt Forbrugerombudsmandens kontor gå ind i sagen. Sagen er nu også endt på ministerens bord. Der har været massiv pressedækning i aviser, radio og tv siden januar og det fortsætter den kommende tid, og sagen kan ikke længere sidde overhørig fra relevante myndigheders side. Den vil de kommende uger få yderst massiv pressedækning, da det er en sag af almen interesse for den almindelige forbruger.

Jeg og mine mange med-anmeldere (som har sendt deres anmeldelser individuelt) anmoder hermed om en tilbunds gående undersøgelse af de interne forretningsforhold i Europark.”

På baggrund af klagerne anmodede Forbrugerombudsmanden ved høringsbrev af 8. april 2022 (Bilag ...) og supplerende høringsbrev af 21. juli 2022 (Bilag ...) om Europarks bemærkninger til sagen. Forbrugerombudsmanden anmodede samtidig Europark om at oplyse, hvor mange klager Europark havde modtaget over manglende modtagelse af rykker- og påkravsskrivelser i perioden fra januar 2021 til april 2022. Derudover anmodede Forbrugerombudsmanden om at modtage dokumentation for, at Europark havde sendt påkravs- og rykkerskrivelserne til klagerne i sagen.

Europark besvarede Forbrugerombudsmandens anmodninger ved brev af 12. maj 2022 (Bilag ...) og brev af 3. oktober 2022 (Bilag ...). Som dokumentation for, at Europark havde sendt påkravs- og rykkerskrivelser til klagerne, sendte Europark kopier af breve genereret fra selskabets it-systemer. Europark oplyste samtidig, at der var enkelte klager, som det ikke var muligt at finde i systemerne på baggrund af de oplysninger, de havde modtaget om klagerne.

Om antallet af klager, som Europark havde modtaget over manglende påkravs- og rykkerskrivelser, oplyste Europark følgende:

”APCOA fører ikke statistik over typen af indsigelser, hvorfor det er desværre ikke muligt for APCOA at efterkomme Forbrugerombudsmandens forespørgsel. Som det fremgår af ovenstående gennemgang, da er manglende modtagelse af post en tilbagevendende indsigelse, som regelmæssigt underkendes af domstolene.”

Ifølge Europark blev brevene sendt via PostNord og Bladkompagniet, men selskabet oplyste ikke, hvilke breve der var sendt gennem hvilken af de to leverandører. Europark redegjorde endvidere for sine interne postrutiner og oplyste, at selskabet ikke havde konstateret nogen ændring i mængden af returpost i perioden for klagerne.

Forbrugerombudsmanden har ikke modtaget oplysninger fra klagerne om, at deres egne forhold kunne udgøre hindringer for postleveringen. Ligeledes har Europark ikke sendt oplysninger om, at Europarks postleverandører eller disses underleverandører havde oplevet hindringer for postleveringen.

For så vidt angår de enkelte klager til Forbrugerombudsmanden, oplyste 108 af klagerne, at de hverken havde modtaget et betalingspåkrav eller de rykkerskrivelser, som Europark skulle have sendt.

Otte af klagerne oplyste, at de modtog den oprindelige påkravsskrivelse, enten som en kontrolafgift på køretøjet eller eftersendt som brev, men at de manglede at modtage én eller flere af de rykkerskrivelser, som Europark skulle have sendt.

11 af klagerne oplyste, at de ikke modtog den første påkravsskrivelse, men at de havde modtaget én eller flere af rykkerskrivelserne.

Det var ikke muligt for Europark at finde frem til 14 af klagerne i Europarks systemer. Forbrugerombudsmanden anmodede disse klagere om supplerende oplysninger, men de vendte ikke tilbage på Forbrugerombudsmandens henvendelser.

Forbrugerombudsmanden konstaterede efter at have fået oplyst sagen, at 438 af de i sagen omfattede breve skulle være sendt i 2021, mens 34 er fra før 2021, og 27 er fra efter 2021.

Antallet af breve, som skulle være sendt i 2021, fordeler sig således:

Januar 2021	2
Februar 2021	0
Marts 2021	1
April 2021	0
Maj 2021	1
Juni 2021	7
Juli 2021	23
August 2021	47
September 2021	95
Oktober 2021	132
November 2021	110
December 2021	20

I perioden juni 2021 til december 2021 havde Europark ifølge egne oplysninger sendt 434 af de breve, som ifølge klagerne ikke var kommet frem til dem. Efter Forbrugerombudsmandens opfattelse udgjorde de 434 breve et så stort antal breve inden for en kort periode, at det måtte kunne lægges til grund, at der havde været problemer med postforsendelsen i den pågældende periode.

I nærværende sag har Europark ifølge egne oplysninger sendt følgende skrivelser til [REDACTED], som han nægter at have modtaget (...):

- 13-07-2021: Betalingspåmindelse (påkrav)
- 28-07-2021: Rykkerskrivelse 1 (rykkergebyr 1)
- 12-08-2021: Rykkerskrivelse 2 (rykkergebyr 2)
- 27-08-2021: Inkassovarsel (rykkergebyr 3)
- 22-09-2021: Inkassoskrivelse (inkassogebyr)

- 19-10-2021: Påmindelse
- 15-11-2021: Påmindelse

Det bemærkes, at perioden, hvor ovenstående breve skulle være sendt, er sammenfaldende med den periode, som Forbrugerombudsmanden modtog særligt mange klager over. Herunder også den periode, som den omtalte Vestre Landsretsdom trykt i UfR 2026.1654 V vedrørte.

Perioden er også sammenfaldende med den kortvarige periode, hvor Bladkompagniet stod for distributionen af Europarks breve. Under behandlingen af sagen i byretten i UfR 2026.1654 V forklarede [REDACTED], der er receptionist og sagsbehandler hos Europark, således følgende:

”Fra den 5. juli til den 10. december 2021 var det Bladkompagniet, der stod for distributionen af brevene. Inden og efter var det PostNord. De fulgte også under samarbejdet med Bladkompagniet de postrutiner, som fremgår af det i bilag 5 fremlagte dokument. Hun kan ikke sige, hvorfor samarbejdet med Bladkompagniet var kortvarigt og ophørte. Det var en ledelsesbeslutning at skifte tilbage til PostNord, og hun har ikke hørt om baggrunden herfor.”

I sagen BS-38768/2021-ROS forklarede [REDACTED] desuden følgende om antallet af reklamationer over manglende modtagelse af post i samme periode (...):

”De har tidligere brugt PostNord til at sende disse meddelelser ud. Da skete det også ind i mellem, at de fik reklamationer om, at modtagerne ikke havde modtaget brevene, men ikke i samme omfang, som det sker nu, hvor det er Bladkompagniet, der bringer dem ud. Det gælder også for tiden, inden de kom i mediernes søgelys.”

Bladkompagniet og det nuværende DAO har gennem årene adskillige gange været i medierne med sager om, at store mængder er brevet er forsvundet eller aldrig nået frem. Som **Bilag ...** fremlægges et uddrag af medieomtale fra 2007 til 2026 om sådanne sager hos Bladkompagniet og DAO til illustration heraf.

Europark har bevisbyrden for brevenes fremkomst
Europark gør i sin ankereplik (...) gældende, at [REDACTED] egne forhold ikke er søgt afdækket vedrørende omdelingen af rykkerskrivelserne, og at han intet har gjort for at påvise et postleveringssvigt i den angivne periode. Videre gør Europark gældende, at [REDACTED] ikke har rettet henvendelse til PostNord eller Bladkompagniet for at få afklaret, om der har været uregelmæssigheder af relevans for sagen.

Det er ikke [REDACTED], som skal bevise, at de gebyrbelagte breve *ikke* er kommet frem til ham. Det er derimod Europark, idet der i dansk ret er en almindelig retsgrundsætning om, at det er afsenderen, der bærer risikoen for, at noget kommer frem til modtageren (forsendelsesrisikoen). Der kan blandt andet henvises til den juridiske litteratur, hvor f.eks. *Gomard & Kistrup* i Civilprocessen, 8. udgave (2020), s. 572, anfører følgende:

”Både bevisbyrden for, at en meddelelse er afsendt og – hvor forsendelsesrisikoen følger hovedreglen – kommet frem til modtageren, påhviler i almindelighed afsenderen, jfr. UfR 1985.131 H, UfR 2005.1059 V, UfR 2005.2585 V og UfR 2005.3046 Ø.”

W. E. von Eyben, *Bevis* (1986), s. 34:

”At man ikke skal tillægge almindelige erfaringer om sandsynligheden al for stor vægt fremhæves allerede af *Tybjerg* .80 f, der nævner et eksempel: Det er en alm erfaring, at breve, der er afsendt med rigtig adresse, i de allerfleste tilfælde fremkommer til adressaten i indlandet. Alligevel kan man ikke uden videre overlade til modparten at bevise, at det ikke er modtaget. Men det overses herved, at problemet i første række er, om brevet virkelig er afsendt, og dette kan særligt bevises ved postvæsenets kvittering for et anbefalet brevs afsendelse.”

E. Tybjerg, *Om bevisbyrden* (1904), s. 80-81:

”Det er i Nutidens civiliserede Lande det normale, at et med Posten afsendt Brev, der bærer rigtig Adresse, naaer Adressaten indenfor den normerede Tid; men derfor kan den, der har Bevisbyrden for at have givet en vis Underretning, ikke nøje med at bevise, at han har afsendt Brev af det og det Indhold, idet han overlader til Modparten at bevise, at denne ej har modtaget Brevet o. s. fr.”

Europark har ikke haft grundlag for at opkræve rykker- og inkassogebyrer efter rentelovens regler

De anbringender, som Europark fremfører til støtte for sin påstand, støttes blandt andet på Europarks læsning af Højesterets kendelse optrykt i UfR 2013.165 H. Det er Forbrugerombudsmandens opfattelse, at Europarks udlægning af kendelsen er forkert og ikke i overensstemmelse med gældende ret, og at den fremlagte dokumentation ikke er tilstrækkelig til at løfte bevisbyrden for, at de gebyrudløsende breve er kommet frem til [REDACTED]

Desuden har Vestre Landsret som nævnt for nylig afsagt dom i en næsten identisk sag, hvor forbrugeren fik medhold, da Europark ikke havde løftet bevisbyrden for fire breves fremkomst. Forbrugerombudsmanden var også indtrådt som biintervenient i denne sag, og dommen er trykt i UfR 2026.1654 V.

Bevisvurderingen afhænger af det materielle retsområde

Højesteret anviser i UfR 2013.165 H nogle generelle retningslinjer for bedømmelsen af, om afsenderen har løftet bevisbyrden for, at et påkrav er kommet frem til adressaten.

Først og fremmest indleder Højesteret sin kendelse med at understrege, at der ved bevisvurderingen må tages hensyn til det enkelte retsområde:

”Sager med bevisførelse om afsendelse og fremkomst af breve hos den enkelte adressat forekommer på mange forskellige retsområder. Når der træffes afgørelse i sådanne sager, må der i overensstemmelse med hidtidig højesteretspraksis tages udgangspunkt i de forhold, der kendetegner det enkelte område.”

Allerede på dette punkt adskiller den foreliggende sag sig fra afgørelsen i UfR 2013.165 H, der drejede sig om, hvorvidt der var sket forældelsesafbrydelse for et krav fastslået ved en dom af 8. august 1989:

”I denne sag [...] skal der tages stilling til kravene til beviset for, at en påmindelse med henblik på afbrydelse af forældelse efter DL 5-14-4 er kommet frem til skyldneren.” (Forbrugerombudsmandens understregning)

Efter hidtidig retspraksis er det konkrete retsområde altså afgørende for, hvor stærkt beviskravet er. Bevisstyrken skal ligesom bevisbyrden understøtte den materielle regel.

At der ikke stilles særligt høje beviskrav for fremkomsten af en forældelsesafbrydende påmindelse, kan også udledes af Højesterets præmisser i sagen:

”Dansk Shell har derfor i tilstrækkelig grad ført bevis for, at påmindelsen om selskabets krav er kommet frem til A, og der er som følge heraf ikke indtrådt forældelse af kravet.” (Forbrugerombudsmandens understregning)

Dertil fremgår følgende af betænkning nr. 1460/2005 om revision af forældelseslovgivningen, s. 79 f og 336 f:

” [...] at der ved afbrydelse af forældelse efter DL 5-14-4, i tilfælde hvor kravet hviler på et særligt retsgrundlag, fx et gældsbevis eller en dom, ikke synes at være særlige beskyttelseshensyn at tage til skyldneren, da skyldneren i disse tilfælde ikke kan være i tvivl om fordringens eksistens.” (Forbrugerombudsmandens understregning)

Retsvirkningen af forældelse er, at en i øvrigt gyldig fordring ophører og ikke længere kan gøres gældende af fordringshaveren. Forældelse indebærer derfor principielt et retstab for kreditor. Hertil kommer, at det som det principielle udgangspunkt er skyldneren, der har bevisbyrden for, at en fordring er ophørt.

Nærværende sag drejer sig ikke om forældelse, og der er heller ikke tale om et krav, der hviler på et særligt retsgrundlag. Kravet på kontrolafgiften hviler derimod på en kvasiaftale, hvis eksistens først kunne blive bekendt med, hvis han faktisk modtog et påkrav om at betale kontrolafgiften. Det samme gør sig gældende for de breve, som ifølge Europark danner grundlag for opkrævningen af rykker- og inkassogebyrer, jf. rentelovens § 9 b.

Derudover skal en række øvrige forudsætninger være opfyldt, før kreditor kan opkræve rykker- og inkassogebyrer efter rentelovens § 9 b. Først og fremmest skal der efter almindelige formueretlige regler være indtrådt forsinket betaling. Kravet skal med andre ord være forfaldent til betaling.

For så vidt angår krav på betaling af en kontrolafgift, betyder det, at der skal være sendt et påkrav med en betalingsanmodning, som er kommet

frem til bilisten, således at bilisten med sikkerhed er bekendt med kravet, jf. UfR 2010.1534 H og UfR 2013.1181 S.

Hvis påkravet ikke er kommet frem, har det ikke udløst en betalingsforpligtelse, og da betalingsforpligtelsen endnu ikke er indtrådt, kan der ikke opkræves et rykkergebyr efter rentelovens § 9 b. I UfR 2010.1534 H stadfæstede Højesteret Vestre Landsrets dom, hvori landsretten udtalte, at det første rykkerbrev reelt var at sidestille med en påkravsskrivelse. Rykkergebyret pålagt i første rykkerbrev kunne ikke opretholdes. Derudover forudsætter opkrævningen af rykkergebyrer, at den *enkelte* rykkerskrivelse *faktisk* er kommet frem til skyldneren. En rykkerskrivelse, der aldrig når frem, vil således aldrig kunne benyttes som grundlag for at opkræve et rykkergebyr.

Dertil bemærkes, at de sendte breve i UfR 2013.165 H begge havde samme retsvirkning for modtageren (forældelsesafbrydelse efter dagældende DL 5-14-4). Det var således uden betydning, hvilket af brevene der kom frem, blot ét af brevene kom frem til skyldneren.

Idet der for hvert enkelt rykkerbrev skabes en ny betalingsforpligtelse, må der alt andet lige stilles større beviskrav til, at de gebyrudløsende breve kan anses for at være kommet frem, jf. også det tidligere anførte om, at bevisstyrken ligesom bevisbyrden skal understøtte den materielle regel. I UfR 2013.165 H eksisterede betalingspligten allerede, og afsendelsen af påmindelsen i sagen var blot forældelsesafbrydende (dvs. retsbevarende i modsætning til retsstiftende).

At der i sagens natur er forskellige beviskrav til det enkelte retsområde kan også udledes af retspraksis, herunder fra Højesteret. I sager inden for retsplejen stiller domstolene eksempelvis store krav til beviset for, at en part er blevet indkaldt til et retsmøde, jf. f.eks. Højesterets kendelse optrykt i UfR 2013.849/1 H.

Systembevis er ikke tilstrækkeligt, hvis der kan påvises omstændigheder, der giver anledning til en anden vurdering

Højesterets kendelse udlægges undertiden som, at et såkaldt "systembevis" er tilstrækkeligt til at dokumentere et brevets fremkomst. Som anført i kendelsen kan der i bedømmelsen indgå f.eks. kreditors redegørelse for sine rutiner for postafsendelse og modtagelse af returnerede breve, ligesom der kan blive tale om fremlæggelse af kopi af afsendte breve og udskrift af journalnotater.

Efter Forbrugerombudsmandens opfattelse skal Højesterets kendelse dog fortolkes sådan, at systembeviset kun kan udgøre tilstrækkeligt bevis for fremkomst, såfremt der ikke er omstændigheder, der tyder på det modsatte, jf. også Højesterets præmisser herom:

" [...] vil sandsynligheden for, at ingen af disse breve skulle være kommet frem til skyldneren, være meget beskeden, såfremt der ikke i øvrigt kan påvises omstændigheder, der giver anledning til en anden vurdering." (Forbrugerombudsmandens understregning).

På baggrund af præmisserne bør man netop (også) lægge vægt på det høje antal klager, der angår samme afgrænsede tidsperiode, sammenholdt med det faktum, at Europark i samme kortvarige periode benyttede sig af en anden postleverandør end tidligere.

Europark har til støtte for sin påstand også henvist til BS-38768/2021-ROS, hvor byretten, under henvisning til UfR 2013.165 H, anså de pågældende breve for at være kommet frem på trods af fire vidneudsagn fra forbrugere, der oplyste, at de ikke havde modtaget påkravs- og rykkerskrivelser. Der er imidlertid en helt afgørende forskel på, om det er fire personer eller mere end 100 personer, der oplyser, at de ikke har modtaget påkravs- og rykkerskrivelser.

Europark har ikke løftet bevisbyrden i den konkrete sag

Det bør også tillægges betydning, at Europark ifølge egne oplysninger havde mulighed for at sikre sig bevis for brevenes fremkomst, men at selskabet til trods for [REDACTED]' indsigelse af 23. januar 2022 (...) om, at han ikke havde modtaget påkravs- og rykkerskrivelser, ikke valgte at foretage sig yderligere (...). [REDACTED]' yderligere henvendelser, bl.a. om at mange andre havde oplevet det samme, gav heller ikke Euroincasso anledning til at dokumentere, at brevene var afsendt.

Indsigelserne gav tilsyneladende ikke Europark anledning til at indhente oplysninger og/eller dokumentation hos sin postleverandør, herunder om postbudenes GPS-position, som ifølge selskabet blev registreret, når et brev blev afleveret (ankereplikkens ...).

Det fremgår af sagen, at Bladkompagniet (nu DAO) kun gemmer de præcise oplysninger om GPS-position i tre måneder. Dog fremgår det af DAO's [REDACTED] forklaring i den tidligere omtalte Vestre Landsretsdøm, der er trykt i UfR 2026.1654 V, at de gemmer personfølsomme oplysninger i tre måneder, mens GPS-lokationen for afleveringen uden angivelse af afsender og modtager opbevares i længere tid – formentlig fem år. Man må antage, at disse oplysninger kunne trækkes fra de relevante datoer og sammenholdes med [REDACTED] adresse.

Det forekommer i øvrigt ejendommeligt og unødvendigt, at man allerede sletter oplysningerne efter tre måneder. Det er ikke følsomme personoplysninger, og der er en legitim interesse til at opbevare oplysningerne, indtil de enkelte inddrivelsessager er afsluttet.

Det må altså tillægges Europark bevismæssig skadevirkning, at Europark under henvisning til et påstået krav om dataminimering nu ikke kan fremskaffe oplysninger om postbudenes GPS-position.

Ved e-mail af 25. januar 2022 (...) fik [REDACTED] blot det svar, at rykkerbreve kan afsendes med brevpost, og at Bladkompagniet er en godkendt postleverandør. [REDACTED] fik at vide, at det er hans bevisbyrde, at brevene *ikke* er kommet frem.

Den ikke ubetydelige usikkerhed omkring Europarks postrutiner og Bladkompagniets faktiske levering i perioden udelukker enhver for-

modning om, at brevene skulle være korrekt afsendt og/eller kommet frem til [REDACTED]. Europark bærer forsendelsesrisikoen, og usikkerheden må komme Europark til skade, jf. også retsplejelovens § 344, stk. 2. Det kan i hvert fald ikke komme [REDACTED] til skade, at Europark har valgt en forsendelsesmetode, der ikke sikrer tilstrækkeligt bevis for brevenes fremkomst. Det er alene Europark, som havde mulighed for og derfor burde have sikret sig bevis.

Uanset det oplyste om rutinerne for postafsendelse og modtagelse af returnerede breve hos Europark, kan det mod [REDACTED] benægtelse og omstændighederne i øvrigt, derfor ikke lægges til grund, at brevene er kommet frem til ham.

Idet brevene ikke kan anses for at være kommet frem til [REDACTED], har Europark heller ikke haft grundlag for at opkræve rykkergebyrer, når [REDACTED] bestrider at have modtaget brevene, jf. rentelovens § 9 b, stk. 1, 1. pkt.

Det samme gør sig gældende for kravet på inkassogebyr, idet Europark ikke har haft rimelig grund til at overdrage sagen til inddrivelse hos tredjemand, jf. rentelovens § 9 b, stk. 1, 2. pkt. Det er således ikke rimeligt at overdrage et krav til tredjemand, hvis skyldneren ikke har modtaget en rykkerskrivelse forinden.

Dommen fra Vestre Landsret i en lignende sag

Vestre Landsret har som nævnt for nylig afsagt dom i en næsten identisk sag. Forbrugerombudsmanden var også indtrådt som biintervenient i denne sag, og dommen er trykt i UfR 2026.1654 V. Sagen vedrørte en forbruger, der i samme periode som [REDACTED] og mange andre forbrugere, ikke havde modtaget en række gebyrudløsende breve fra Europark.

Vestre Landsret kom frem til, at Europark ikke havde løftet bevisbyrden for brevenes fremkomst. Landsretten noterede, at der i bevisvurderingen skal tages udgangspunkt i de forhold, der kendetegner det enkelte område.

Landsretten lagde vægt på, at Europark kunne have fremskaffet oplysninger, herunder i op til fem år efter levering af brevene, og at det måtte komme Europark bevismæssigt til skade, at man ikke fremskaffede sådanne oplysninger, når modtager bestred at have fået rykkerbrevene. Landsretten lagde også vægt på, at der netop i den periode, hvor Bladkompagniet stod for Europarks postopdeling, var et stort antal klager, hvilket burde have givet særlig anledning til at fremlægge bevis for leveringen.

Vestre Landsrets dom er derfor på alle punkter udtryk for samme opfattelse af Højesterets kendelse trykt i UfR 2013.165 H, som Forbrugerombudsmanden har og under sagen løbende har forfægtet.”

Landsrettens begrundelse og resultat

Sagen for landsretten drejer sig om, hvorvidt EuroPark har krav på betaling af rykker- og inkassogebyrer efter rentelovens § 9 b. Kravene vedrører en kontrolafgift af 30. juni 2021 for en parkering udenfor afmærket parkeringsbås, som [REDACTED] har anerkendt og efterfølgende betalt den 25. januar 2024. Landsretten tiltræder af de af byretten anførte grunde, at det kan lægges til grund, at [REDACTED] ikke blev bekendt med kontrolafgiften den 30. juni 2021, da han hentede bilen.

Spørgsmålet for landsretten er herefter, om de breve, der danner grundlag for rykker- og inkassogebyrerne, kan anses for at være kommet frem til [REDACTED]

Som anført i Højesterets kendelse af 15. oktober 2012 (UfR 2013.165) skal der ved afgørelsen af sager, hvor der er bevisførelse om afsendelse og fremkomst af breve hos den enkelte adressat, tages udgangspunkt i de forhold, der kendetegner det enkelte område.

Det fremgår af rentelovens § 9 b bl.a., at der for rykkerskrivelser vedrørende fordringer kan kræves et gebyr på højst 100 kr. for hver rykkerskrivelse, dog højst for 3 skrivelser vedrørende samme ydelse, og at der kun kan kræves gebyr for rykkerskrivelser, som er sendt med mindst 10 dages mellemrum. Der kan endvidere kræves et gebyr på højst 100 kr. for at anmode en anden om at inddrive fordringen, såfremt dette er sket med rimelig grund (inkassogebyr).

Hver rykkerskrivelse indebærer således en ny betalingsforpligtelse. En forudsætning for, at en kreditor kan kræve sådanne gebyrer, er, at kreditor har sendt et påkrav med betalingsanmodning. Det er endvidere en forudsætning, at påkravs- og rykkerbrevene er kommet frem til skyldneren, og bevisbyrden herfor påhviler kreditor. Bestrider skyldneren at have modtaget brevene, må der foretages en vurdering af, om kreditor har ført et tilstrækkeligt bevis for afsendelse og fremkomst af brevene.

EuroPark har gjort gældende, at der er afsendt otte breve til [REDACTED] i perioden 13. juli 2021 til 17. januar 2022 og har i den forbindelse redegjort nærmere for postprocedurer hos EuroPark og EuroIncasso, herunder om brugen af følgesedler. EuroPark har også anført, at der ikke er dokumenteret uregelmæssigheder i Bladkompagniets levering af post på Østerbro i København i 2021. Vidnet [REDACTED] har endvidere forklaret, at ingen af de i sagen omhandlede breve kom retur til EuroPark.

[REDACTED] har også for landsretten bestridt at have modtaget de syv første breve. Han har forklaret, at han den 21. januar 2021 modtog brevet af 17. januar 2021. Han skrev endvidere til EuroPark den 23. januar 2022 og oply-

ste, at han ikke havde modtaget de tidligere breve, og at han bestred kontrolafgiften.

EuroPark benyttede i perioden 5. juli 2021 til 10. december 2021 Bladkompagniet (nu DAO), som omdeler af breve. Forbrugerombudsmanden har i perioden 31. januar til 13. juni 2022 modtaget 139 klager fra parkanter over manglende modtagelse af breve fra EuroPark om kontrolafgifter. Hovedparten af disse klager vedrørte 434 breve sendt i perioden juni 2021 til december 2021, hvor EuroPark benyttede Bladkompagniet som omdeler. Hovedparten af klagerne havde endvidere ikke modtaget hverken betalingspåkrav eller de tre rykkere, som EuroPark skulle have sendt til dem. EuroPark har ikke for landsretten fremlagt dokumentation for, at Forbrugerombudsmandens oplysninger ikke er korrekte. EuroPark har herudover – og til trods for disse klager – ikke fremlagt budenes GPS-oplysninger for aflevering af breve, selvom tidligere [REDACTED] for Bladkompagniet, [REDACTED], har forklaret, at disse opbevares i fem år, og at Bladkompagniet sendte data fra deres budes "devices" om levering af breve, som indgik i klagerne til Forbrugerombudsmanden, til EuroPark.

Landsretten finder herefter henset til brevenes karakter af påkravs-, rykker- og inkassoskrivelser, som er nærmere reguleret i rentelovens § 9 b, sammenholdt med den betydelige usikkerhed, der er forbundet med EuroParks levering af breve i perioden fra juni 2021 til december 2021, hvor Bladkompagniet stod for levering af post for EuroPark, at EuroPark ikke har løftet bevisbyrden for, at de syv breve er kommet frem til [REDACTED]

Landsretten stadfæster på denne baggrund byrettens dom.

Efter sagens udfald skal EuroPark i sagsomkostninger til dækning af udgifter til advokatbistand for landsretten betale 1.875 kr. inkl. moms. [REDACTED] har haft fri proces under sagens behandling i landsretten, hvorfor beløbet skal betales til statskassen. Ud over sagens værdi er der ved fastsættelsen af beløbet til advokat taget hensyn til, at sagen er behandlet efter retsplejelovens kapitel 39 om den forenkede proces.

THI KENDES FOR RET:

Byrettens dom stadfæstes.

I sagsomkostninger for landsretten skal EuroPark A/S inden 14 dage betale 1.875 kr. til statskassen. Beløbet forrentes efter rentelovens § 8 a.